SEPTIMIU BUCUR ŞI *GÂNDIREA*
Septimiu Bucur and the "Gândirea"

Dumitriţa TODORAN Ph.D. Candidate,
"Petru Maior" University of Tîrgu Mureş

Abstract: Septimiu Bucur published various comments about books of literature, literary theorie, philosophie, romanians and foreigns books, started with 1934 in magazines " Gândirea", „Vitrina literară", „Gând românesc", „Naţionalul nou", „Progres şi cultură", „Viaţa literară", „România literară", „Azi", „Eu şi Europa" etc.

His soul magazine was " Gândirea" where he published his numerous reviews and literary essays started 1935 since 1941: "Christianity and social reality", Rehabilitation reality, The poem of the Big Anonymous, To a anthropology paradoxical, Two books about the existence, Spengler and European time, Words about the new Germany, Philosophy and Poetry, Lucian Blaga's first metaphysical rounding, Eroism demonic, Victor Papilian: beyond evil, One aspect of literary issues, The destiny of mankind etc.

By treating the issues highlighted in the essays listed above, essayist highlights his rich culture, critical sense highly developed, refinement, seductive phrase, penetrating judgments, literary passion, original ideas.

Keywords: Septimiu Bucur, Gândirea, essay, chronic, critical sense, original ideas.

Perioada cuprinsă între cele două războaie mondiale a fost o epocă paradoxală, marcată de un important progres economic şi de un avânt cultural fără precedent dar şi de puternice seisme sociale şi politice.

După cum arată Ovid S. Crohmălniceanu în "Literatura română între cele două războaie mondiale", primul război mondial a întrerupt violent cursul vieţii literare româneşti (revistele îşi încetează apariţia, cenaclurile nu mai funcţionează). Locul majorităţii foştilor directori de conştiinţă e luat de alţii anonimi: Eugen Lovinescu, Tudor Vianu, Liviu Rebreanu, George Călinescu, Tudor Arghezi, Ion Barbu etc.

Polemicile literare se poartă mai ales în jurul specificului naţional şi al dicotomiei tradiţionalism/ modernism, dezbaterea lunecând de pe zona esteticului spre cea a ideologiei politice: gruparea din jurul revistei *Gândirea* va confunda etnosul naţional cu ortodoxismul iar ideea unei naşteri naţionale, promovată atât de cercul *Gândirii* cât şi de cel de la *Cuvântul* va fi preluată din ideologia fascistă. Disputa purtată în jurul problemei traditionalism-modernism creează două curente de opinie antagonice: curentul tradiţionalist care luptă pentru menţinerea structurilor existente opunându-se înoirilor de orice fel (industrializare, urbanizare etc) şi curentul modernist creat în jurul revistelor *Sburătorul*, *Contimporanul*, *Punct Integral*, *Alge*, caracterizat prin deschiderea către Occident şi valorile civilizaţiei europene moderne.

Cea mai importantă revistă literară de orientare tradiţionalistă a fost *Gândirea*, înfiinţată la Cluj în 1921 sub direcţia lui Cezar Petrescu iar din anul următor a lui Nechifor Crainic. Aceasta urmăreşte să apere "românismul" împotriva "spiritului internationalist" al epocii. Nechifor Crainic va face însă din ortodoxism cheia de boltă a doctrinei gândiriste.

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

Doctrina gândiristă semnifică aşadar un traditionalism spiritualizat în sensul că ortodoxismul este identificat ca matrice spirituală a românismului.

Gândiriştii căutau iniţial " sufletul naţional" în folclor, în miturile şi credinţele precreştine de unde şi cultul iraţionalului şi abundenţa de motive, simboluri şi mituri precreştine în literatura lui Blaga, A. Maniu, V. Voiculescu ş.a. După 1928, pe măsură ce revista se orientează politic din ce în ce mai mult către dreapta, apare o critică tot mai radicală a societăţii burgheze, în care autorii criticau vechea generaţie într-un limbaj violent, reproşându-i că reprezintă o mentalitate anacronică, definită prin raţionalism, spirit critic şi credinţă fermă în "ideea umanitară, în drepturile eterne ale omului". Nu toţi colaboratorii revistei vor adera la noua doctrină, definită de Blaga drept un "periculos mesianism rasist" asupra căruia formula următorul avertisment: " Până acum nici un popor nu a devenit mare pornind de la un program mesianic". Revista însă va institui un adevărat stil, ignorând avertismentul său, adoptat de mişcarea legionară şi de propaganda regimului antonescian, un fel de delir mistic încărcat cu metafore apocaliptice precum " poruncile sângelui", "prăpăstiile de vremelnicie" etc.

Pe tărâmul poeziei, distincţia tradiţionalism / modernism e dificil de operat, dat fiind că poeţii de la *Gândirea*, tradiţionalişti prin orientare sunt în general moderni prin limbaj iar pe de altă parte poeţii cercurilor moderniste cultivă adesea teme şi motive tradiţionaliste. Totuşi se pot delimita trăsături specifice pentru fiecare orientare în parte: în cazul poeziei tradiţionaliste, satul tradiţional în opoziţie cu oraşul dezumanizat, istoria naţională, sentimentul religios, folclorul naţional etc, iar în cazul poeziei de avangardă, elogiul oraşului modern, al civilizaţiei industriale, erotismul, antireligiozitatea, revolta socială. [1]

O definiţie a gândirisimului

Esenţa motivează existenţa. Omul o intuieşte, simte, descoperă, cultivă, conservă fructifică, prin ea dobândind conştiinţa propriului său rost.

Dar omul aparţine unei familii naţionale care se numeşte Neam, realitate vie, deschisă spre umanitate şi spre toţi cei care i se contopesc în onoare şi onestitate, prin asimilarea valorilor sale vitale ca pe o hrană fără de care n-ar mai putea vieţui. Esenţa unui neam e reflectată în excelenţele sale: sfinţi, martiri, eroi, creatori de artă, ştiinţă, educaţie, sophie, elite prin care marea familie naţională iese din efemer spre înveşnicire ca în semnificaţia Luceafărului din poemul eminescian, a Coloanei fără de sfârşit a lui Brâncuşi, a troiţelor înfrăţite ascensiv ale lui Ion Ţuculescu, a turlelor sfintelor biserici şi a eternei aspiraţii a omului la raiul pierdut.

Scriitorul gândirist şi cronicile sale

Septimiu Bucur publică diverse comentarii la cărţi de literatură, teorie literară, filosofie, atât româneşti cât şi străine începând cu 1934 în revistele " Gândirea", „Vitrina literară", „Gând românesc", „Naţionalul nou", „Progres şi cultură", „Viaţa literară", „România literară", „Azi", „Eu şi Europa" etc. Deşi îşi lasă amprenta în revistele mai sus enumerate, numele lui Septimiu Bucur este ignorat în critica şi eseistica literară interbelică. Cauza? Autorul nu reuşeşte să alcătuiască pe parcursul vieţii un volum de cronici şi eseuri

[1] Gândirea, Anul XII, *Despre rasă cu stil*, 1932

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

literare, prin urmare, posteritatea l-a cam pierdut din vedere. Pe lângă acest lucru n-a fost genul de persoană care să atragă atenţia asupra sa nedeclanşând polemici. Insă, textele sale critice, atât cele pe care a reuşit să le publice cât şi cele care au rămas în manuscris îi conferă statutul distinct de critic. Se ocupă de critica prozei discutând valabilitatea subiectelor şi a temelor fiind un bun observator şi analizator apreciind operele diverşilor autori, desconsiderând operele altora.

Revista de suflet a scriitorului Septimiu Bucur a fost Gândirea, unde îşi publică numeroasele cronici şi eseuri literare înfăptuite: *Destinul omenirii, Nuvelele ardeleneşti ale lui V. Papilian, Aurel Vlaicu în imaginea românească a lui V. I . Popa, Un "roman" al iubirii neîmplinite, Despre Tinerii noştri poeţi, Poezia lui Gherghinescu Vania, Filosofie şi poezie, Spre o antropologie paradoxală, Spangler şi momentul european, Poema Marelui Anonim* etc. Septimiu Bucur, colaborator constant la revista *Gândirea*, publică între anii 1935-1940 un număr de treizeci de cronici şi eseuri literare, prin care îşi evidenţiază cultura bogată, un simţ critic foarte bine dezvoltat, rafinament, frază seducătoare, judecăţi penetrante, foarte multă informaţie oferită, pasiune literară, idei originale.

In cronica intitulată " Destinul omenirii", Septimiu Bucur expune conţinutul primelor două volume ale lucrării lui P.P. Neguiescu intitulată deasemenea" Destinul omenirii". Acestea aduc în discuţie toate problemele fundamentale care frământă spiritul contemporan. Bucur, îl vede pe P.P Neguiescu devotat lucrării sale oferind o înfăţişare limpede a părerilor ce s-au cristalizat de-alungul vremii asupra tuturor problemelor dezbătute în volumele sale care ameninţă răbdarea explicabilă a cititorului să fie numai o introducere la dezbaterea propriu-zisă a temei. Negulescu se fereşte să închege vre-un punct de vedere personal de-a lungul paginilor. Işi mărturiseşte însă credinţa în trei vechi concepţii: democraţie, capitalism, evoluţionismul spenesrian. Neguiescu intreprinde o lungă călătorie istorică arătându-ne cum s-a născut şi cum s-a dezvoltat. Analizează îndeaproape cele trei formule politice şi economice din Rusia, Italia, Germania. Ajunge la concluzia că toate trei sunt falimentare atât din punct de vedere teoretic cât şi practic. Bucur rezumă ideea lui Neguiescu, şi anume aceea că: statele totalitare tind spre o oarecare uniformizare a poporelor respective, singura lor poruncă fiind conformismul, la care dacă-i cedezi, îti semnezi în mod cert condamnarea la moarte.

Valoarea obiectivă a volumelor constă în părerile împărtăşite despre bolşevism, fascism şi hitlerism. Intreg volumul al doilea din *Destinul Omenirii* este o completare a criticilor aduse ideologiilor totalitariste. Autorul, spune Septimiu Bucur, preconizează cu vizibilă stăruinţă atât instruirea intelectuală a colectivităţii etnice cât şi mai ales superioritatea etică a conducătorilor politici. Acesta afirmă că, în ciuda tuturor beneficiilor, întrevede încă un obstacol în drumul salvării destinului omenirii, şi anume egoismul popoarelor. Neguiescu închină o amănunţită cercetare începutului ideii de progres, început pe care îl marchează Bacon şi îl înalţă la suprema expresie a optimismului evoluţionist, Herbert Spencer. In ultima parte a volumului întăreşte ideile din volumul întâi, tratând problema progresului. Septimiu Bucur spune despre lucrarea lui Neguiescu că este expresia unei mentalităţi cu două sau trei decenii în urmă, adică o carte, care deşi se ocupă de actualitate, o tratează doar pe margine.[2]

[2] *Gândirea*, Anul XIX, nr. 2, Februarie 1940, p. 117-119

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

In cronica " Nuvelele ardeleneşti ale lui V. Papilian", Septimiu Bucur urmăreşte noul volum de nuvele al lui d-lui Victor Papilian care ridică în planul discuţiilor literare o problemă din cele mai semnificative pentru procesul epicei noastre contemporane. Culegerea acestuia, *De dincolo de râu*, este subintitulată *nuvele ardeleneşti*. Ca punct de plecare în descoperirea cuprinsului cărţii este întrebare, pe care zice Septimiu Bucur că ar trebui să ne-o adresăm: "întrucât peisajul local poate fi izvor de inspiraţie artistică şi in ce măsură el impune procedeele de prelucrare şi transfigurare?"[3]

Septimiu Bucur observă că structura marilor literaturi europene a rezultat din contopirea mai multor factori dinamici. Ajunge la concluzia că provinciile au un rol foarte important în procesul de organizare a tuturor literaturilor europene. In România fiecare colţ al patriei a adus un stâlp de sprijin nou la bolta care se întinde. Ardealul, Moldova şi Muntenia sunt cei trei factori determinanţi ai culturii noastre. Victor Papilian se referă la forţele regionale ce stau la baza unităţii noastre regionale.

În aprofundarea "Nuvelelor lui V. Papilian", Bucur observă prezentarea câtorva aspecte din viaţa Ardealului, fiind vizibilă distanţa dintre autor şi materialul prelucrat. "La Victor Papilian personalitatea artistică este un termen de polarizare a peisajului regional, o forţă fecundă căreia mediul exterior îi rezistenţă."[4]

Cronicarul identifică temele principale ale celor cinci nuvele ale volumului. Trei exploatează străfundurile folclorice ale statului transilvănean. De exemplu, nuvela "Obsesia" analizează un caz psihologic. Papilian este atras de misteriozitatea sufletului uman.

Bucur, parcurgând nuvelele lui V. Papilian se opreşte asupra nuvelei "Se dezmorţesc sufletele", unde zugrăvirea unei serii de scene din marele tablou ar războiului îi atrage atenţia." Aici, persoanele prezentate sunt într-o continuă frământare.

Din arta epică a lui Papilian deducem darul său de a scrie, evidenţiat prin lucrările valoroase care ni le-a oferit.

Septimiu Bucur, în cronica literară intituată " Aurel Vlaicu în imaginea românească a lui V. I. Popa" nu dezbate toate aspectele lucrării voluminoase a lui V. I. Popa. Popa alcătuieşte trei tomuri privitoare la Vlaicu. In " Velerim şi veler Doamne" autorul dă frâu liber fanteziei. Popa numeşte necontenit, strânge un bogat material informativ. Imaginaţia sa pleacă întotdeauna de la imagini certe. Autorul face o selecţie a mărturiilor existenţei lui Vlaicu, având o înclinaţie spre ironie.

Cartea lui V. Popa, afirmă Bucur, este o adevărată cronică măiestrită a epocii lui Vlaicu, în care se zugrăvesc medii şi mentalităţi.

Septimiu Bucur consideră că prin figura lui Aurel Vlaicu, V. Popa a câştigat un merit sporit de prozator, în lucrarea sa, " frământându-se năzuinţele spirituale româneşti" şi credinţa în steaua singulară a neamului.

In următoarea cronică, dedicată romanului lui Emanoil Bucuta, "Capra neagră", Bucur evidenţiază admirabila povestire, o carte ce reînvie o epocă scrisă. Bucur observă că fraza lui Emanoil e bogată atrăgând cititorul neavând ritm sau rimă. Ce mai observă scriitorul mureşean? Că lucrarea n-are subiect închegat, o acţiune unitară. Bucur redă un scurt rezumat

[3] Septimiu Bucur, *Banchetul lui Lucullus*: pagini de critică literară. - Ed. îngrijită, prefaţă şi note asupra ediţiei de Serafim Duicu, Cluj-Napoca, Dacia, 1978, (restituiri), p.259
[4] *Idem*. p.262

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

al romanului, putând-o descrie în două cuvinte: tristeţe şi plăcere intelectuală. " Capra neagră" rămâne cartea îndurerată a iubirii neîmplinite dar arzătoare."[5]

In studiul despre "Poezia lui Gherghinescu Vania", Bucur remarcă concentrarea expresivă a acestuia, limpezimea strofelor, o corectitudine tehnică în care se modelează sensibilitatea poetului. Poetul cântă cu deosebire sentimentul iubirii şi al morţii. Dimensiunea esenţială a poeziilor lui Gherghinescu Vania este linia împletită de firul macabrului şi al eroticului. "Cu prighetoarea acerba" Gherghinescu Vania iese din stilul minor al poeziei sale de până acum, verificând aşteptări vechi şi îndreptăţând nădejdi noua."[6]

In "Filosofie şi poezie", Septimiu Bucur încearcă să-l definească în câteva cuvinte pe Tudor Vianu. Spune despre acesta că s-a dovedit a fi un important comentator al problemelor estetice. "Estetica" lui Tudor Vianu descifrează raportul dintre filosofie si poezie. Caracteristic pentru acesta este capitolul introductiv al volumului, pe care Septimiu Bucur încearcă să il explice. Esteticianul pleacă de la afirmaţia că "epoca modernă s-a născut deodată cu separarea tărâmurilor culturii."

Intr-o altă cronică, Bucur îşî exprimă părerea "despre tinerii noştrii poeţi", care contribuie fiecare în parte la afirmarea creatoare a sensibilitaţii autohtone. Scriitorul înfăţişează încercările poetice ale lui Octav Suluţiu, Emil Giurgiuca, Grigore Bugarin.[7]

In anul 1935, în numărul X al revistei *Gândirea*, Septimiu Bucur tratează, în cronica intitulată " Spre o antropologie paradoxală" problema gnoseologiei, a antropologiei. Cronicarul ne oferă scurte prezentări a celor mai renumite volume ce au tratat problema antropologiei. Astfel, în volumul său "Agonia unei lumi", Ludwic Bauer tratează problema eului, individualităţile pierzându-şi relieful. Acesta a scris o carte ciudată plină de cruzime. In cartea sa contribuie cu ardoare la umilirea omului.

După acesta a urmat marxismul, care în cel mai crud mod posibil a decapitat personalitatea. După Marxism, Nietzsche a formulat cultul supraomului constituind un imn dedicat omului.

Raţionalismul a dus pe cărări greşite cultura omenească. Cunoaşterea filosofică pentru a-şi putea păstra autonomia cuvenită, a trebuit să rămână străină atât de teologie cât şi de ştiinţă. Septimiu Bucur consideră că discrepanţa dintre ştiinţă şi filosofie este aceea că cea dintâi cercetează natura indiferent de om iar cea de-a doua cunoaşte totul în şi prin om. Filosofia uneşte obiectul cu subiectul.

Berdiaeff reabilitează omul astfel antropologismul acestuia are o nuanţă transcedentală. Gnoseologia germană în schimb degradează omul. Omul nu îşi dobândeste valoarea ontologică decât prin cunoaştere iar Dumnezeu este o infinită ficţiune. La Berdiaeff etica devine filosofia libertăţii. Noţiunea de tragic ocupă loc de frunte în concepţia cugetătorului rus. Există o oarecare înrudire de sensuri între Berdiaeff şi Blaga, prin tratarea misterului miturilor şi simbolurilor. Berdiaeff consideră că existenţa răului înseamnă ca omul posedă libertate şi poate să se revolte împotriva propriului său creator. Psihologia divină acoperă câmpul lăuntric al tragediei libertăţii, concluzia fiind că libertatea distruge sufletul omenesc. Aceasta nu ne îndrumă spre bine deoarece nu cunoaste nici binele nici răul. Berdiaeff tratează deasemenea mitul prăbuşirii aruncând întreaga vină asupra libertăţii pe care

[5] *Gândirea*, An. XVIII, nr. 5, mai 1939, p. 282- 283
[6] *Ibidem*, p. 290
[7] *România literară*, An, I, nr. 9/1939, p.18

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

omul o primise prin actul creaţiei. Binele şi răul încearcă să domine fiinţa umană aruncându-ne spre paradoxuri şi contradicţii. Insă acestea vor să creeze mereu valori spirituale. Oricât s-ar trata problema omului, vor rămâne straturi neatinse. Omul este cel care a rupt continuitatea firească a fenomenelor naturale. Intrarea omenirii în creştinism, singura doctrină teologică ce pune individualitatea pe prim plan constituie adevărata antropologie. Antropologia lui Berdiaeff e paradoxală şi personalizată. Acesta consideră că omul, ca individ, valorează cât o verigă în lanţul speciei însă ca personalitate el transcede specia.

Erosul te învaţă să trăieşti dar te învaţă şi să mori iar Berdiaeff aprinde făclii noi în străfundurile fiinţei umane.

Cronica din numarul 2 al revistei *Gândirea* din anul 1936 este dedicată lui Oswald Spangler, personalitate ce trădează destinul tragic al Europei. Prin celebra sa opera "Untergang des Abend-landes" gânditorul german vesteşte omenirea de prăbuşirea întregului apus. Volumele sale cuprind teorii noi despre cultură ieşind în evidenţă savantele documentare ştiinţifice. Traducerea titlului, "Prăbuşirea occidentului" scoate în evidenţă strigătul ce răsună în mijlocul unei omeniri îmbătată de încredere şi raţiune. Pus în faţa unui eveniment important din istoria Europei şi anume revoluţia hitleristă Spangler şi-a spus cuvântul cu cea mai mare sinceritate. Criza presupune un dezechilibru superficial iar suferinţa veacului nu se vindecă cu expresii. Devenirea istorică e roaba veşnică a legilor. Spangler consideră pesimismul o atitudine laşă dar dacă urlăm tragismul stărilor e cu totul altceva decât pesimism. Gânditorul german încearcă să impună un cult al curajului în cugetare.

Cartea lui Oswald Spangler ocupă un loc de frunte în rândul operelor în care predomină sentimentul eroic. Acesta consideră că conducătorii de azi ai lumii nu au un punct de reper, lipsindu-le perspectiva. In cartea sa prezintă situaţia Germaniei hitleriste acuzând cu sinceritate naţional-socialismul.

Bucur consideră că Spangler e un duşman înverşunat al abstracţiei şi al teoretizării acesta dorind mereu să înfăţişeze realul.

In articolul " Poema Marelui Anonim", Septimiu Bucur ne prezintă o altă imagine asupra operei lui Lucian Blaga şi nu numai. Trebuie ţinut cont de faptul că Septimiu Bucur lectura cu mare plăcere opera marelui poet ajungând să lege în cele din urmă o relaţie de prietenie. Cronicarul precizează că Lucian Blaga a scris pe lângă poezie un minunat roman metafizic intitulat: "Cenzura transcendentă". Mulţi au comentat acest volum săvârşind un păcat grav, denigrând opera scriitorului. Singurul care a încercat să scoată din "cenzura transcendentă" o opera fenomenologică a fost Vasile Bâncilă. Această operă ţi-o poti apropia de suflet doar despicându-i elementele exterioare înţelegându-i toate sensurile.

Deşi Blaga este un poet iremediabil, studiile sale filosofice sunt încărcate cu substanţa lirică. Metafizica este un risc al spiritului uman, o făptură putem spune care iese din laboratorul fanteziei. Un singur gând metafizic poate avea putere destructibilă asupra liniştii lăuntrice. Gândurile metafizice nu tind spre verificări empirice, ele sunt întotdeauna subiective.

Blaga consideră că metafizica este întemeiată de un Demiurg ce o insuflă făpturilor omeneşti. Opera "Cenzura transcendentă" este o operă de metafizică deoarece aceasta trezeşte în cititor meditaţii profunde.

Septimiu Bucur consideră că de la Eminescu încoace nu s-a mai scris un poem filosofic aşa măreţ.

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

Coloana vertebrală a cărţii constă în raportul dintre principiul metafizic absolut şi cunoaşterea individuală. Septimiu Bucur oferă o serie de sinonime conceptului "metafizic absolut" însă Blaga îl numeşte Marele Anonim. Marele Anonim urmăreşte să nu aibă nevoie de argumentări logice, Lucian Blaga dându-şi seama că nici un creier omenesc nu poate să conceapă o asemenea creaţie, de aici luând naştere tragismul fără leac al concepţiei sale. Acesta încearcă totuşi de a cuprinde integral transcendentele întâmpinând însă piedici. Doar Marele Anonim poate stăpâni harul cunoaşterii nelimitate, omului fiindu-i ursită o cunoaştere cenzurată. Prin acest poem, prin analiza sa, Blaga trece unul din cele mai mari examene, problema tratată putând să rateze. Teoria despre transcendenţă permite mai multe feluri de cunoaştere: cunoaşterea concretă, cunoaşterea paradisiacă, cunoaşterea luciferică, cunoaşterea mitică, cunoaşterea ocultă. Filosofi străini precum Descartes, Spinoza, Kant urmează firul metafizicii absolute.

Lucian Blaga cântă cu pasiune misterul. Misterul ocupă locul central în sistemul de gândire al lui Blaga. Unii consideră cunoaşterea ca fiind un fenomen alţii ca fiind un nefenomen, aceştia fiind împărţiţi în două tabere: tabăra subiectiviştilor şi cea a obiectiviştilor. Blaga însă vine cu o altă soluţie, diferită faţă de aceste două teorii. Acesta întipăreşte cunoaşterii constrângerea cenzurii transcendente. Prin această afirmatie Blaga a riscat mult. Cunoaşterea ca entitate metafizică iese la suprafaţă, privită numai prin prisma cenzurii transcendente.

Susţinându-şi teoria îi combate pe Ludwig Klages şi pe Max Scheler. I se aduce acuzaţia că e fenomenolog însă Blaga nu este, e original. Cu Lucian Blaga s-a pus piatra unghiulară a metafizicii româneşti.

Exprimându-se furibund, în numele unui „naţionalism integral", „sănătos", el crede că vehemenţa limbajului şi negarea generală pot fundamenta o nouă ordine socială. Desfiinţează dintr-un condei pe cei patru „titani ai cugetării iudaice: Marx, Freud, Bergson, Einstein" şi se arată profund scârbit de „patrupedele" de la „Sburătorul", de nulităţile de la „Viaţa românească" sau de lipsa totală de vocaţie vădită de T. Arghezi, G. Călinescu etc. pe care îi ameninţă. Rezumând, el proclamă „inexistenţa criticii româneşti" şi „caducitatea" literaturii autohtone. Expresie a unei atitudini pozitiviste faţă de opera literară, studiile lui Bucur, însufleţite de febră polemică, beneficiază de o anume densitate şi rigoare a demonstraţiei.

Bibliografie

A. Bibliografia operei

Banchetul lui Lucullus: pagini de critică literară. - Ed. îngrijită, prefaţă şi note asupra ediţiei de Serafim Duicu, Cluj-Napoca, Dacia, 1978, 303 pagini (restituiri)

Bucur, Septimiu, *Poema Marelui Anonim* în Gândirea, Anul XIV, nr.9 , Noiembrie, 1935

Bucur, Septimiu, *Spre o antropologie paradoxală* în Gândirea, Anul XIV, nr. 10, Decembrie, 1935

Bucur, Septimiu, *Orizont şi stil* în Gândirea, Anul XIV, nr. 3, Martie, 1936

Bucur, Setimiu, *Spengler şi momentul European* în Gândirea, Anul XIV, nr. 2, Februarie, 1936

Bucur, Septimiu, *Filosofie şi poezie* în Gândirea, Anul XIV, nr. 8, Octombrie, 1937

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)

Bucur, Setimiu, *V. Voiculescu: Intrezăriri- Gheorghinescu Vania: Privighetoare Oarbă* în Gândirea, Anul XIV, nr. 7, Septembrie 1940

B. Dictionare, enciclopedii

Cosma, Ana, *Scriitori români mureşeni*, Biblioteca judeţeană Mureş, Târgu Mureş, 2000
Papadima, Liviu, *Dicţionarul general al literaturii române*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2006
Zaciu, Mircea, *Dicţionar esential al scriitorilor români*, Editura Albatros, Bucureşti, 2000

C. Volume critică literară

Blaga, Lucian, *Despre conştiinţa filosofică*, Editura Facla, 1974
Caracostea, Dumitru, *Arta cuvântului la Eminescu*, Editura Junimea, Iaşi, 1980
Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Fundaţia pentru literatură şi artă, Bucureşti, 1941
Crohmălniceanu, Ovid, *Istoria literaturii române între cele două războaie mondiale*, vol. I, Bucureşti, Minerva, 1975
Crohmălniceanu, Ovid, *Literatura română şi expresionismul*, Editura Minerva, Bucureşti, 1978
Crohmălniceanu, Ovid, *Lucian Blaga*, EPL, Bucureşti, 1963
De Micheli, Mario, *Avangarda artistică a secolului XX*, traduceri de Ilie Constantin, Ed. Meridiane, Bucureşti, 1968
Lovinescu, Eugen, *Critice, 2*, Editura Minerva, Bucureşti, 1963
Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Editura Paralela 45, Pitesti, 2008
Negoiţescu, Ion, *Istoria literaturii române*, volumul I, ediţia I, Bucureşti, Editura Minerva, 1991
Piru, Alexandru, *Panorama deceniului românesc 1940-1950*, Editura pentru Literatură, Bucureşti, 1968.

D. Bibliografie virtuală

http://www.crispedia.ro/Septimiu_Bucur
http://www.revistaclipa.com/
http://www.centrul-cultural-pitesti.ro
http://revistacultura.ro
http://www.romlit.ro/revista_romnia_literar

BDD-A23372 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 14:56:10 UTC)